

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 247

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 octombrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Hotărârea nr. 51 din 7 octombrie 1996	1-2	875. — Hotărâre privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1996 pentru finanțarea unor lucrări de investiții în municipiul Fetești, județul Ialomița.....	6-7
Hotărârea nr. 52 din 8 octombrie 1996	2-3	934. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 885/1995 privind unele măsuri de organizare unitară a evidenței acționarilor și acțiunilor societăților comerciale.....	7-16
Hotărârea nr. 53 din 8 octombrie 1996	3-4	★	
Hotărârea nr. 54 din 8 octombrie 1996	5-6	Rectificări.....	16

HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 51 din 7 octombrie 1996

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Sorin Marinescu — procuror
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Petria Eugeniu Dragoș, la Biroul Electoral Central, cu nr. 323 din 3 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 260D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1)

din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se arată că domnul Petre Roman, în fosta sa calitate de prim-ministru, a ordonat ministrului apărării naționale să distribuie muniție de război armatei, pentru a fi folosită împotriva minerilor care, datorită dezastrului în care adusesse Guvernul țara, au venit să-l oblige să demisioneze; despre procesul ofițerului care, în timpul demonstrației minerilor, a tras cu arma și a ucis două persoane se poate presupune că acesta a fost un simplu executant al ordinelor date de actualul candidat la președinție; din incompetență sau rea-credință a calificat industria românească drept „un morman de fier vechi”, cu intenția, prezumată, de a o distruge „pentru a nu concura industria euroamericană” pe care o apreciază foarte mult; ca fiu al lui Walter Roman, care a luptat în războiul civil din Spania, este de presupus că „a fost îndoctrinat în comunismul extremist și internaționalismul de cea mai periculoasă esență” și s-a dovedit a fi un om care nu-și

stăpânește nervii, este extrem de vanitos, ambițios, în stare să târască România „în cine știe ce aventură sinucigașă”; în timpul guvernării Roman au dispărut sute de milioane de dolari, fără a li se afla destinația, și nu a fost demis nici un ministru acuzat de corupție; într-unul dintre afișele sale electorale, candidatul la Președinția României salută „cu mâna ridicată după modelul fascist, hitlerist”.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiată contestația, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Petria Eugeniu Dragoș.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 52 din 8 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Virgil Firuleasa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Rotaru Aurel la Biroul Electoral Central cu nr. 334 din 6 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale la data de 7 octombrie 1996 și formează obiectul Dosarului nr. 261D/1996.

Motivele invocate în contestație nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul prevederilor art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și ale art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Petre Roman la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive de ordin politic și moral exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral, cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și alin. (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației depuse de domnul Rotaru Aurel se susține că: potrivit art. 10 din Legea nr. 69/1992, domnul Ion Iliescu nu mai are dreptul să candideze, întrucât a îndeplinit de mai multe ori funcția de Președinte al României; în decembrie 1989 a fost ales, ca „emanat al Revoluției”, în funcția de conducător al României, exercitând toate atribuțiile unui șef de stat; în februarie 1990 a fost ales ca Președinte al României de către Consiliul Provizoriu de Uniune Națională; în mai 1990 a fost ales președinte în urma alegerilor desfășurate pe baza Decretului-lege nr. 92/1990; în decembrie 1991 a fost confirmat în funcția de Președinte al României potrivit

„art. 121“ din Constituție; în decembrie 1992 a fost confirmat pentru un nou mandat ca Președinte al României pentru a patra oară și în noiembrie 1996 dorește să participe din nou la alegeri. Se mai arată că, așa cum rezultă și din opiniile juriștilor publicate în cotidianul „România liberă“ din perioada 1990—1996, domnul Ion Iliescu a încălcat și dispozițiile art. 34 alin. (2), art. 50 alin. (1) și (2), art. 51 și ale art. 80 alin. (1) și (2) din Constituție. Solicită Curții soluționarea contestației în ședință publică cu citarea sa, iar în cazul în care se va hotărî dezbateră în ședință secretă, prin hotărârea ce se va pronunța, să se demonstreze această necesitate în mod concret.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestației ca neîntemeiată, deoarece Curtea a soluționat mai multe contestații cu același obiect, statuând că domnul Ion Iliescu poate candida pentru un nou mandat.

CURTEA,

luând în dezbateră contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Rotaru Aurel.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 53 din 8 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Virgil Firuleasa	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnilor Gheorghe Funar, Gheorghe Frunda,

Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

În legătură cu motivele din contestație referitoare la depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un nou mandat, Curtea Constituțională s-a pronunțat deja prin mai multe hotărâri recente, neexistând nici un temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Inevitabil deci, considerentele acestor hotărâri nu pot fi altele decât cele din hotărârile anterioare cu privire la examinarea acelorași motive de contestare.

Cât privește invocarea în sprijinul contestației a unor opinii exprimate de juriști în cotidianul „România liberă“, acestea nu pot fi reținute ca argumente juridice în fața Curții Constituționale, care, potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță în numele legii“. Pe de altă parte, art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale prevede explicit și imperativ: „Curtea nu statuează decât asupra problemelor de drept“.

Referitor la cererea de publicitate a dezbaterilor, Curtea Constituțională a decis soluționarea contestației fără citarea părților, în condițiile art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, coroborate cu art. 16 din Legea nr. 47/1992. Ca urmare, cererea este neîntemeiată.

Față de cele arătate, contestația care face obiectul judecării de față urmează să fie respinsă.

Nicolae Militaru, Nuțu Anghelina, Nicolae Manolescu, Corneliu Vadim Tudor și Radu Câmpeanu la funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, formulate de domnul Iulian Șomăcescu și depuse la Biroul Electoral Central cu nr. 332 din 6 octombrie 1996.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale și formează obiectul dosarelor nr. 262 D/1996, nr. 263 D/1996, nr. 264 D/1996, nr. 265 D/1996, nr. 266 D/1996, nr. 267 D/1996 și nr. 268 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea

nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestațiilor, care au conținut identic, se invocă prevederile art. 51 din Constituție, potrivit cărora „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie“, considerându-se că „terminarea mandatului președințial, aflat în curs, a intrat sub incidența art. 83 alin. (1) din Constituție“, fiind „o activitate aflată în curs“, astfel încât președintele în exercițiu are un mandat „pentru încă un an și opt luni“, situație în care „Orice candidatură la funcția respectivă este acum prematură și anticonstituțională“. De asemenea, se arată că „numai Parlamentul poate interpreta prevederi ale Constituției sau ale legilor“, așa încât Curtea Constituțională, „interpretând“ dispozițiile Constituției și ale Legii pentru alegerea Președintelui României, ar fi violat prevederi constituționale.

Deoarece toate contestațiile au un conținut identic, președintele Curții Constituționale, pentru mai buna administrare a justiției, pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 268D/1996, nr. 267D/1996, nr. 266D/1996, nr. 265D/1996, nr. 264D/1996 și nr. 263D/1996 la Dosarul nr. 262D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestațiilor ca neîntemeiate, deoarece Curtea Constituțională a statuat cu privire la motivul invocat în legătură cu expirarea mandatului președințial actual, cu prilejul soluționării altor contestații formulate tot de domnul Iulian Șomăcescu. Referitor la susținerea că s-ar fi dat de către Curte o interpretare general obligatorie, de natura unei legi interpretative, învederează că această afirmație este inexactă, interpretarea Curții privind exclusiv soluționarea cauzelor cu care a fost sesizată.

CURTEA,

luând în dezbateri contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în

temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Din examinarea motivelor invocate de contestator rezultă că, în realitate, acestea nu vizează înregistrarea candidaturii la funcția de Președinte al României a domnilor Gheorghe Funar, Gheorghe Frunda, Nicolae Militaru, Nuțu Anghelina, Nicolae Manolescu, Corneliu Vadim Tudor și Radu Câmpeanu, ci ilegitimitatea constituțională a înregistrării tuturor candidaturilor pentru această funcție la alegerile din 3 noiembrie 1996, considerându-se că mandatul actual de Președinte al României se încheie în anul 1998. Motivul invocat excede cadrului procesual al unor contestații formulate în temeiul Legii nr. 69/1992, întrucât obiectul său îl constituie însăși constituționalitatea alegerilor de la 3 noiembrie 1996, precum și a celor ce au avut loc în anul 1992. Deci prin contestații nu se invocă un impediment legal pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, ceea ce ar putea forma obiectul unui litigiu electoral. Curtea, în limitele atribuțiilor sale prevăzute la art. 144 lit. d) din Constituție și la art. 27 din Legea nr. 47/1992, raportate la dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, nu are competența de a se pronunța asupra constituționalității alegerilor din anul 1992, a celor ce vor avea loc la 3 noiembrie 1996 și nici de a proroga mandatul Președintelui României până în anul 1998. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin hotărâri recente în soluționarea unor contestații formulate tot de domnul Iulian Șomăcescu și nu există temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

În legătură cu susținerea că, depășindu-și competența, Curtea ar fi dat interpretări general obligatorii ale Constituției și legilor, se reține, pe de o parte, că această afirmație nu are legătură cu contestația formulată, iar pe de altă parte, că ea este inexactă, Curtea pronunțându-se asupra înțelesului normei constituționale aplicabile și a legii numai în cauzele ce au făcut obiectul jurisdicției sale.

Față de cele arătate, contestațiile ce fac obiectul acestei judecăți urmează a fi respinse.

Pentru considerentele menționate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnilor Gheorghe Funar, Gheorghe Frunda, Nicolae Militaru, Nuțu Anghelina, Nicolae Manolescu, Corneliu Vadim Tudor și Radu Câmpeanu la funcția de Președinte al României, formulate de domnul Iulian Șomăcescu.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 54

din 8 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Virgil Firuleasa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturilor domnilor George Muntean și Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depuse la Biroul Electoral Central de domnul Șomăcescu Iulian, cu nr. 332 din 6 octombrie 1996.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale la data de 7 octombrie 1996 și formează obiectul dosarelor nr. 269 D/1996 și nr. 270 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestațiilor, care au un conținut identic, domnul Șomăcescu Iulian arată, în esență, că prin înregistrarea candidaturilor domnilor George Muntean și Petre Roman pentru funcția de Președinte al României s-au încălcat dispozițiile art. 51 din Constituție, care prevăd că „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie“. În opinia contestatorului, în decembrie 1991, continuarea și terminarea mandatului președințial aflat în curs au intrat sub incidența art. 83 alin. (1) din Constituție, astfel încât România are astăzi un președinte în funcție pentru încă un an și opt luni, deoarece domnul Ion Iliescu este obligat să exercite această funcție pe o durată de 8 ani, potrivit celor două mandate succesive obținute în urma alegerilor din anii 1990 și 1992. Drept consecință, apreciază că, după adoptarea Constituției, alegerea pentru funcția de Președinte al României nu ar fi trebuit să aibă loc în anul 1992, ci în anul 1994, iar scrutinul următor nu poate avea loc decât în anul 1998, invocând în acest sens și dispozițiile art. 5 din Decretul-lege nr. 92/1990. Anularea retroactivă a funcției de Președinte al României, funcție obținută de domnul Ion Iliescu la 20 mai 1990, cu motivarea, nejuridică, că ar fi fost ales „în mod provizoriu“ sau ca „interimar“, violează art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece contravine unuia dintre principiile statului democratic, „potrivit căruia legitimitatea funcțiilor eligibile în stat este dată numai de voința poporului, exprimată liber și echitabil în cadrul unor alegeri cinstitute“. De aceea consideră că „orice candidatură la funcția respectivă este acum prematură și anticonstituțională“.

Se susține, de asemenea, că interpretarea de către Curtea Constituțională a prevederilor Constituției și ale Legii nr. 69/1992 violează, pe lângă art. 51 din legea fundamentală, și art. 1 alin. (3) din aceasta, cu riscul ca, la prima amendare a Constituției, Curtea Constituțională în forma sa

actuală să fie desființată și transformată într-o secție a Curții Supreme de Justiție. Apreciază că necesitatea integrării societății românești în civilizația euroatlantică îl obligă pe viitorul președinte să declanșeze procedura „de ameliorare a Constituției votate în 1991, marcată de grave contradicții“. Art. 3 alin. (3) din Constituție proclamă România stat de drept, ceea ce implică o altă concepție cu privire la separarea puterilor în stat.

Contestatorul mai susține că în anturajul președințial acționează un grup de interese care urmărește „a-l muta pe domnul Ion Iliescu de pe poziția legală de Președinte constituțional al României pentru încă un an și opt luni, pe poziția unui al treilea mandat de președinte anticonstituțional, având în vedere că, în următoarele 20 de luni, se vor petrece lucruri decisive pentru viitorul acestei părți a lumii“. În fine, prin contestație, domnul Șomăcescu Iulian face o serie de aprecieri cu privire la situația economiei țării noastre, pe care o consideră dezastruoasă, precum și cu privire la imaginea României în Occident, pe care o califică negativă, dacă se va da posibilitatea domnului Ion Iliescu să candideze pentru un al treilea mandat.

Deoarece contestațiile au conținut identic, pentru mai buna administrare a justiției, președintele Curții Constituționale pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 270D/1996 la Dosarul nr. 269D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază că motivele invocate sunt neîntemeiate, ținând seama și de cele statuate prin hotărârile anterioare ale Curții Constituționale, pronunțate în contestațiile formulate la înregistrarea candidaturilor pentru funcția de Președinte al României la alegerile președințiale din anul 1996. Celelalte motive invocate în contestații nu sunt motive de neeligibilitate, ci considerațiuni politice de natura campaniei electorale. În concluzie, solicită respingerea contestațiilor.

CURTEA,

luând în dezbatere contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Din examinarea motivelor invocate de contestator rezultă că, în realitate, acestea nu vizează înregistrarea candidaturilor la funcția de președinte a domnilor George Muntean și Petre Roman, ci ilegalitatea constituțională a înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României la alegerile din 3 noiembrie 1996.

Este de observat că, prin contestații, se invocă faptul că mandatul pe care îl exercită domnul Ion Iliescu în funcția de Președinte al României se încheie în anul 1998. Motivul invocat excede cadrului procesual al unor contestații formulate în temeiul Legii nr. 69/1992, întrucât obiectul său îl constituie însăși constituționalitatea alegerilor de la 3 noiembrie 1996, precum și a celor ce au avut loc în

anul 1992. Deci, prin contestații, nu se invocă un impediment legal pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, ceea ce ar putea forma obiectul unui litigiu electoral. Curtea, în limita atribuțiilor sale prevăzute la art. 144 lit. d) din Constituție și la art. 27 din Legea nr. 47/1992, raportate la dispozițiile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, nu are competența de a se pronunța asupra constituționalității alegerilor din anul 1992, a celor ce vor avea loc la 3 noiembrie 1996 și nici de a proroga mandatul Președintelui României până în anul 1998. În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin hotărâri recente în soluționarea unor contestații formulate tot de domnul Șomăcescu Iulian și nu există teme pentru a reveni asupra celor statuate.

În legătură cu susținerea că, depășindu-și competența, Curtea ar fi dat interpretări general obligatorii ale Constituției și legilor, se reține, pe de o parte, că această afirmație nu are legătură cu contestațiile formulate, iar pe de altă parte, că ea este inexactă, Curtea pronunțându-se asupra înțeleșului normei constituționale aplicabile și al legii, numai în cauzele ce au făcut obiectul jurisdicției sale.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturilor domnilor George Muntean și Petre Roman la funcția de Președinte al României, formulate de domnul Șomăcescu Iulian.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1996
pentru finanțarea unor lucrări de investiții
în municipiul Fetești, județul Ialomița**

În temeiul prevederilor art. 20 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea transferurilor din bugetul de stat pentru investiții, la județul Ialomița, cu suma de 1.000 milioane lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de

stat pe anul 1996, pentru finanțarea obiectivului de investiții „Reabilitarea sistemului de alimentare cu energie termică — etapa I — în municipiul Fetești”, în condițiile prevederilor legale.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 1996.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 30 septembrie 1996.

Nr. 875.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 885/1995

privind unele măsuri de organizare unitară a evidenței acționarilor și acțiunilor societăților comerciale

În temeiul art. 71 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și în conformitate cu Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 885/1995 privind unele măsuri de organizare unitară a evidenței acționarilor și acțiunilor societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 28 noiembrie 1995, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) La înregistrarea în registrul acționarilor, precum și în registrul de acțiuni, a modificărilor intervenite în deținerea proprietății asupra acțiunilor se vor avea în vedere următoarele:

a) în cazul cesiunii efectuate în situațiile prevăzute la art. 43 din Legea nr. 52/1994 este obligatorie semnătura în registrul de acțiuni a cedentului și a cesionarului, ori a mandatarilor acestora, precum și depunerea actelor care dovedesc încadrarea în prevederile legale;

b) în cazul dobândirii prin succesiune a acțiunilor, înscrierea se face cu respectarea prevederilor art. 68 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, pe baza certificatului de moștenitor sau, pentru persoanele juridice, pe baza actului legal doveditor al calității de succesor, fiind obligatorie și semnătura beneficiarului ori a mandatarului acestuia;

c) în cazul vânzării prin executare silită a acțiunilor gajate, înregistrarea se face pe baza actului de vânzare legal încheiat, fiind obligatorie și semnătura beneficiarului sau a mandatarului acestuia;

d) în toate celelalte situații, înregistrarea se va face pe baza informațiilor primite de la Registrul unic computerizat din cadrul Agenției Naționale pentru Privatizare sau, după caz, de la registrul independent privat, ales de societatea comercială.“

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În cazul acțiunilor materializate, emise de către societățile comerciale cu capital majoritar de stat, care nu au făcut obiectul procesului de privatizare reglementat prin Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare, transmiterea acestora se va înscrie pe versoul titlului, menționându-se numele noului titular, actul său de identitate și data cesiunii.

(2) În cazul tranzacționării acțiunilor materializate, în condițiile prevăzute la alineatul precedent, înregistrarea transmiterii dreptului de proprietate asupra acțiunilor se va efectua în registrul acționarilor ținut de societatea comercială și va fi comunicată, prin grija acesteia, la Registrul unic computerizat din cadrul Agenției Naționale pentru Privatizare sau, după caz, la registrul independent privat, ales de respectiva societate comercială.“

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În cazul acțiunilor dematerializate, se va elibera fiecărui acționar un certificat de acționar, în care se vor înscrie următoarele: numele/denumirea acționarului, domiciliul/sediul, seria și numărul actului de identitate/numărul

de la Oficiul Registrului comerțului, numărul total de acțiuni dobândite și valoarea lor nominală.

(2) Certificatul de acționar atestă dreptul de proprietate asupra acțiunilor reprezentate și nu este tranzacționabil.

(3) Acțiunile societăților comerciale care sunt tranzacționate pe piața secundară vor fi emise în formă dematerializată sau, dacă sunt în formă materializată, vor fi dematerializate înaintea oricăror transferuri în concordanță cu regulamentele adoptate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

4. Articolul 10 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Societățile comerciale la care au avut loc privatizări totale sau parțiale au obligația ca, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei hotărâri, să transmită, pe suport magnetic, Agenției Naționale pentru Privatizare lista propriilor acționari, conform structurii bazei de date stabilite pentru Registrul unic computerizat din cadrul Agenției Naționale pentru Privatizare, pentru evidența acționarilor.“

5. După articolul 10 se introduc articolele 10¹ și 10², care vor avea următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Registrele independente private vor fi autorizate și avizate, conform legii, de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(2) Transferul informațiilor de la Registrul unic computerizat din cadrul Agenției Naționale pentru Privatizare la registrele independente private, precum și transferul datelor și al informațiilor cu privire la societățile comerciale cu capital de stat, solicitate registrelor independente private de către Agenția Națională pentru Privatizare, în temeiul art. 64 din Legea nr. 58/1991, se vor face fără plată, comision sau taxe.

Art. 10². — (1) În scopul accelerării funcționării pieței secundare a valorilor mobiliare, transferul informațiilor de la Registrul unic computerizat din cadrul Agenției Naționale pentru Privatizare poate fi efectuat și în cazul în care există un singur registru independent privat, legal abilitat.

(2) Acest registru independent privat unic are obligația ca, după intrarea în funcțiune a unui alt registru sau, după caz, a mai multor registre independente private, să transfere către acestea, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererilor societăților comerciale, listele acționarilor la data respectivă, fără nici o condiționare și cu titlu gratuit.

(3) Refuzul de a transfera informațiile respective, potrivit prevederilor alineatului precedent, atrage după sine anularea abilitării funcționării registrului independent privat respectiv.

(4) După primirea unei astfel de sesizări, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare va emite în termen de 5 zile lucrătoare decizia corespunzătoare.“

6. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și se introduc alineatele (3) și (4), care vor avea următorul cuprins:

„(2) Registrul unic computerizat din cadrul Agenției Naționale pentru Privatizare va transfera către

registru/registrele independente private liste ale acționarilor rezultate din toate sursele, în forma existentă la acea dată, în termen de 10 zile de la data la care un astfel de registru independent privat va anunța și va face dovada că este operațional. În cazul existenței mai multor registre independente private, transferul informațiilor se va face în termen de 10 zile de la înregistrarea cererii societății comerciale (adresată Agenției Naționale pentru Privatizare sau registrului independent privat), cerere în care se va specifica registrul independent ales de aceasta pentru evidența propriilor acționari.

(3) În cazul înregistrării acționarilor rezultați din subscrierea la Fondurile Proprietății Private, Agenția Națională pentru Privatizare va transfera aceste liste ale acționarilor, spre registrul independent nominalizat de acestea, în termen de 15 zile de la primirea listelor transmise de către societățile de investiții financiare rezultate din transformarea Fondurilor Proprietății Private.

(4) După efectuarea de către Agenția Națională pentru Privatizare a transferului, orice modificare privind structura acționariatului, în urma tranzacționării acțiunilor emise conform reglementărilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, va fi transmisă, conform clauzelor contractuale, de registrele independente private către societățile comerciale emitente și, după caz, către societățile de investiții financiare rezultate în urma transformării Fondurilor Proprietății Private.“

7. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Fondul Proprietății de Stat va informa atât Agenția Națională pentru Privatizare, cât și registrele independente private, asupra tuturor modificărilor în ceea ce privește titularii dreptului de proprietate, rezultate în urma vânzării/cesiunii, după caz, a acțiunilor sale.“

8. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Prevederile art. 10—12 nu sunt aplicabile înregistrării tranzacțiilor cu acțiuni emise de societățile comerciale înregistrate la Oficiul de înregistrare a acțiunilor aparținând Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare. Aceste tranzacții vor fi înregistrate conform Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori.“

Art. II. — Anexele la Hotărârea Guvernului nr. 885/1995 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre. În scopul evitării efectuării unor noi cheltuieli generate de modificarea datelor înscrise în cele două registre, deja deschise de societăți comerciale, se va proceda la rectificarea celor existente, corespunzător datelor cuprinse în anexele la prezenta hotărâre.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 885/1995 privind unele măsuri de organizare unitară a evidenței acționarilor și acțiunilor societăților comerciale, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat,
președintele Consiliului pentru Coordonare,
Strategie și Reformă Economică,

Hildegard Puwak,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Președintele Agenției Naționale pentru Privatizare,
Iacob Zelenco

SOCIETATEA COMERCIALĂ — S.A.
Sediul:
Înmatriculată la Oficiul Registrului comerțului
sub nr.

REGISTRUL ACȚIONARILOR

Prezentul registru conține pagini,
numerotate de la 1 la,
fiecare filă fiind parafată/șampilată de noi, astăzi,

*Reprezentantul legal al societății
comerciale,*

SOCIETATEA COMERCIALĂ — S.A.

Sediul:

Înmatriculată la Oficiul Registrului comerțului

sub nr.

REGISTRUL DE ACȚIUNI

Prezentul registru conține pagini,
numerotate de la 1 la,
fiecare filă fiind parafată/ștampilată de noi, astăzi,

*Reprezentantul legal al societății
comerciale,*

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Guvernului nr. 860/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 1 octombrie 1996, la articolul 7 alineatul (2), în loc de „...Legii nr. 48/1992.” se va citi: „...Legii nr. 49/1992.”

★

În Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.733/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 24 septembrie 1996, la articolul 3, în loc de: „Pe data prezentului ordin...” se va citi: „Pe data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentului ordin...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.